

RAPORT LA PROTECȚIE #4

REPUBLICA MOLDOVA

August 2024

Context și analiză operațională

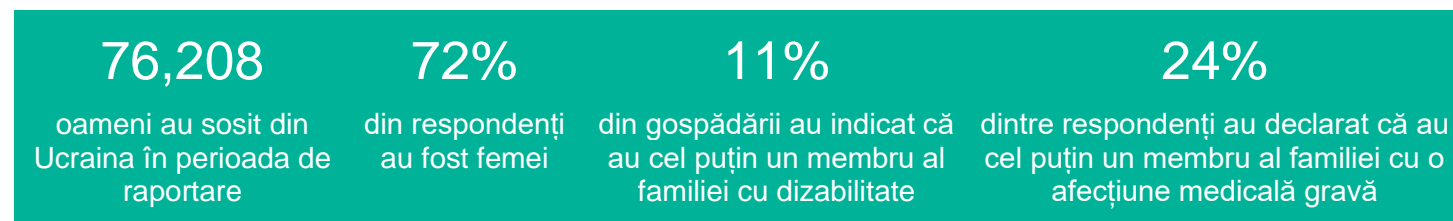
La 30 iunie 2024, aproape 1 118 000 de refugiați și cetățeni ai țărilor terțe au sosit în Republica Moldova¹ din Ucraina începând cu 24 februarie 2022, acesta fiind cel mai mare număr de sosiri din Ucraina pe cap de locuitor din Europa. În timp ce majoritatea au continuat să se îndrepte spre vest către UE, aproximativ 122 600 de refugiați ucraineni și 9 800 de cetățeni ai țărilor terțe au ales să rămână în Moldova, dintre care 59% erau femei, 44% erau copii și aproximativ 18% erau persoane vârstnice.

Ca răspuns la această situație de urgență, Moldova a dat dovadă de o generozitate și solidaritate remarcabile, mobilizând autoritățile de la toate nivelurile pentru a răspunde nevoilor urgente ale celor care caută refugiu din cauza războiului din țara vecină. Răspunsul guvernului a fost sprijinit de societatea civilă, comunitățile gazdă, ONG-urile internaționale, sectorul privat, voluntarii angajați și agențiile ONU, pentru a asigura accesul la protecție și servicii pentru persoanele strămutate forțat.

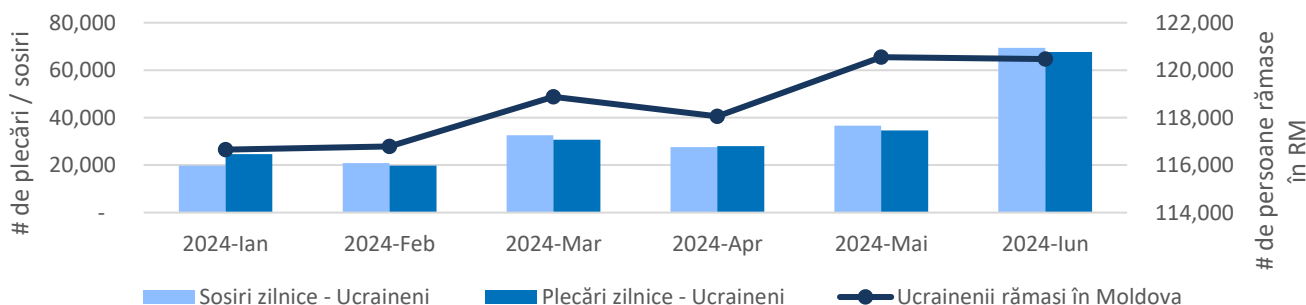
UNHCR s-a angajat activ în monitorizarea, documentarea și analiza profilurilor, nevoilor și intențiilor refugiaților, pentru a îmbunătăți și promova intervențiile de protecție bazate pe dovezi în întreaga țară. Începând cu luna mai 2022, acesta a desfășurat activități de profilare și monitorizare a protecției, inclusiv la locurile de cazare, centrele de distribuție a ajutorului umanitar, centrele de servicii comunitare (CSC) și în alte locații.¹

Prezentul raport cuprinde rezultatele a 1 801 interviuri, cuprinzând 4 389 de membri ai gospodăriilor, desfășurate între 1 aprilie și 30 iunie 2024. De asemenea, se face referire la discuțiile de tip focus grupuri (DFG) și la interviurile cu informatori-cheie (IIC) desfășurate de UNHCR și partenerii săi în aceeași perioadă.²

Tendențe Cheie & Cifre

Sosiri & Plecări cumulate (1 Aprilie – 30 iunie 2024)³

Cifrele privind sosirile includ sosirile ucrainenilor prin toate punctele de trecere a frontierei (terestre și aeriene)

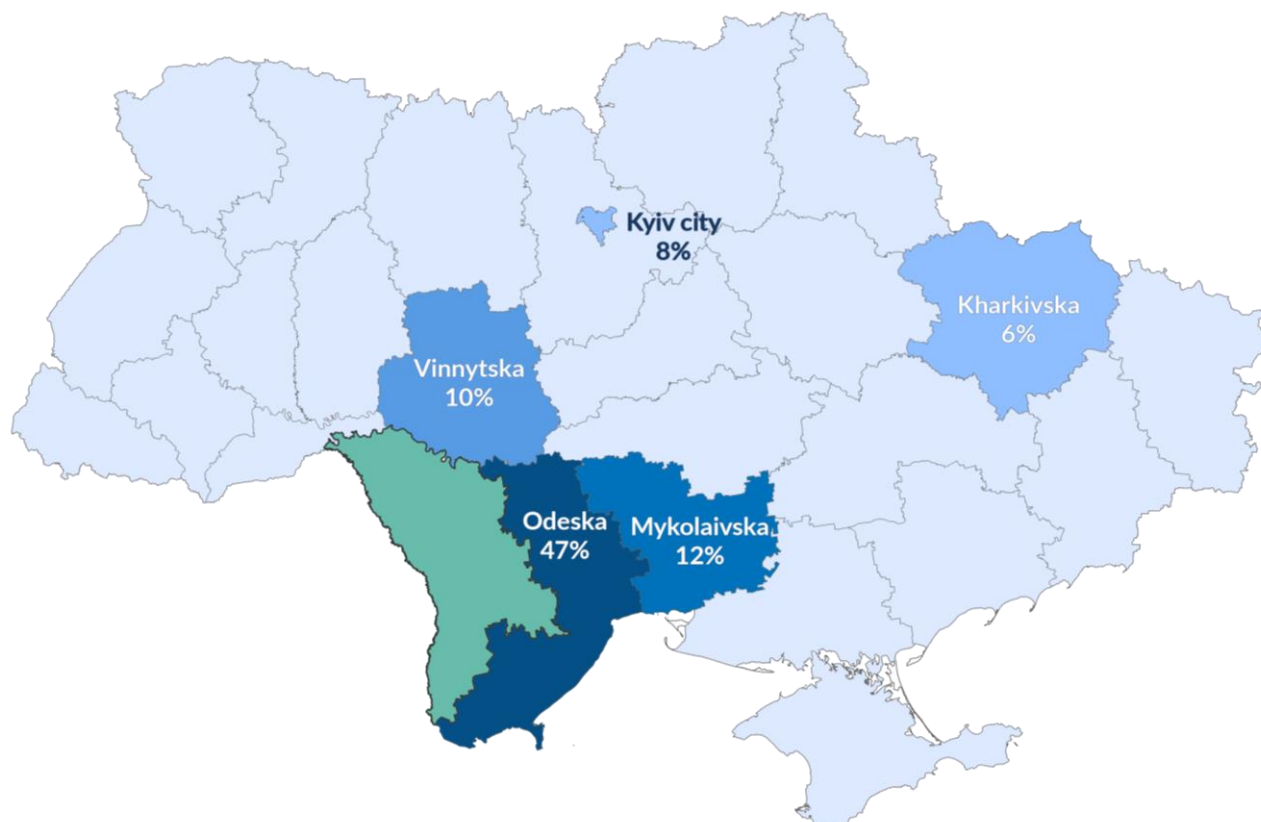
¹ Denumită în continuare „Moldova”

² Partenerii UNHCR desfășoară, de asemenea, activități de monitorizare a frontierelor la punctele de trecere a frontierei și la centrele de tranzit, utilizând un instrument de monitorizare separat.

³ În perioada aprilie-iunie, echipa de protecție a realizat interviuri cu informatori-cheie (IIC) cu refugiați ucraineni în diferite localități din Moldova, inclusiv Ungheni, Dondușeni și Ștefan Vodă. Aceste interviuri au vizat diferite grupuri de vârstă și persoane cu vulnerabilități, cum ar fi părinții singuri, persoanele cu nevoi speciale (PNS) și persoanele în vârstă.

⁴ Republica Moldova: Tendențele zilnice ale populației. <https://data.unhcr.org/en/dataviz/248?sv=0&geo=680>

Profiluri & Tipare de deplasare

Cel mai comun profil al gospodăriei celor intervievați a fost similar cu cel din perioada anterioară de raportare, și anume adulți singuri cu persoane la întreținere (29%), cu o vârstă medie a capului gospodăriei de 48 de ani.⁵ Aceste date continuă să reflecte modelul demografic general al refugiaților din Moldova, unde 72% din gospodăriile interviuate sunt formate din femei și copii, care a fost ceva mai puțin decât în perioada anterioară de raportare (84%). Deși numărul relativ scăzut de bărbați adulți continuă să fie în general atribuit participării acestora în forțele armate ucrainene, a existat o ușoară creștere a numărului de bărbați cu vârste cuprinse între 18 și 59 de ani care au fost intervievați în perioada de raportare curentă (de la 12% la 16%).

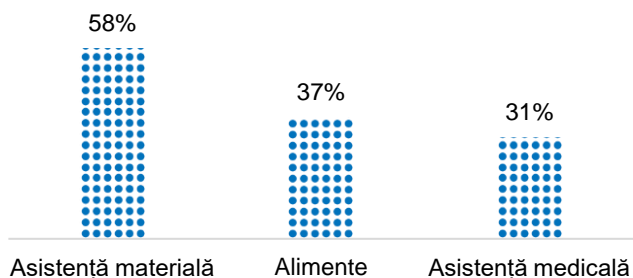
Mai mult de două treimi dintre respondenți (68%) au declarat că încă mai au membri de familie apropiați în Ucraina, dintre care 61% au raportat că s-au confruntat cu dificultăți în ceea ce privește reunirea în Moldova. Din numărul celor care au raportat dificultăți în reunirea cu membrii familiei, 88% au declarat că actuala lege marțială din Ucraina, inclusiv incapacitatea bărbaților de a părăsi țara dacă nu sunt scutiți de recrutare, a fost principalul factor care a împiedicat reîntregirea. De la plecarea din Ucraina, schimbările în componența familiei continuă să fie rare, fiind raportate doar de 7% dintre respondenți. Dintre acești respondenți, 41% au raportat o naștere în familie, 37% au raportat un deces, iar 10% au raportat un divorț, toate acestea fiind în conformitate cu perioada de raportare anterioară. Dintre cei care au raportat schimbări în componența familiei lor, doar 8% s-au confruntat cu dificultăți în înregistrarea unui eveniment important în obținerea documentelor corespunzătoare în țara gazdă din cauza timpului prea mult de așteptare și/sau a necunoașterii procedurilor.

Dintre cele 1 801 gospodării interviuate, 4% au raportat că au copii separați de ambii părinți, ceea ce nu reprezintă nicio schimbare față de perioada de raportare anterioară. Cel mai frecvent grup de vârstă interviuat a fost cel al persoanelor cu vârste cuprinse între 35-59 de ani. Persoanele în vârstă de 60 de ani și peste au constituit 24% din populația interviuată. Gospodăriile care au raportat membri ai familiei cu nevoi specifice, inclusiv dizabilități sau afecțiuni medicale grave, au rămas la fel ca în perioada de raportare anterioară (35%)⁶.

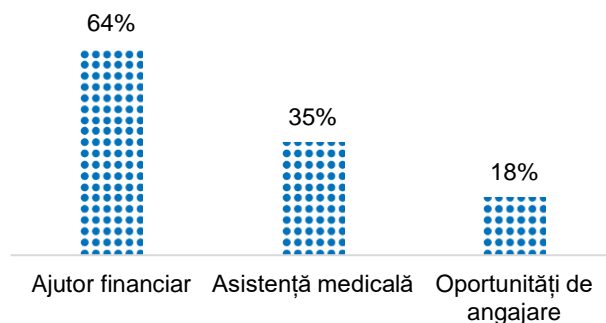
⁵ Alte profiluri ale gospodăriilor au inclus 1+ persoane în vârstă cu sau fără persoane la întreținere (24%), 2+ adulți cu persoane la întreținere (19%), adulți singuri (15%) și 2+ adulți (13%).

⁶ Principalele dificultăți raportate au fost mersul pe jos (60%), vederea (34%) și îngrijirea de sine (32%).

Cele mai urgente necesități

Necesitățile de informare

Majoritatea covârșitoare a respondenților (94%) au indicat că au nevoi urgente, o ușoară creștere față de perioada anterioară. Asistența materială continuă să fie cea mai stringentă nevoie menționată în rândul gospodăriilor intervievate (58%), dar a fost menționată mai rar decât în perioada de raportare anterioară (74%). Alimentele (37%), asistența medicală (31%) și ocuparea forței de muncă au rămas nevoi urgente suplimentare. În special, pentru gospodăriile intervievate care au sosit în Moldova în ultimele trei luni, consultanța juridică a fost identificată ca a doua cea mai mare nevoie prioritară (34%), comparativ cu 15% pentru întreaga populație intervievată. În mod similar, informațiile privind statutul juridic a fost a doua cea mai stringentă nevoie de informații pentru noii sosiți (42%), semnificativ mai mare decât 21% pentru întreaga populație intervievată.

Tipurile de cazare au variat în rândul celor 1 801 de gospodării intervievate. Numărul celor găzduiți de rude au scăzut la 36% de la 43% în perioada anterioară, în timp ce cei găzduiți de persoane din afara familiei au crescut de la 17% la 22%. Respondenții care au indicat că închiriază apartamente sau case private au rămas stabili la 32%, iar cei care locuiesc în locuințe colective au rămas neschimbați la 7%. Dintre cei care închiriau apartamente, doar aproximativ jumătate (56%) au declarat că aveau contracte oficiale de închiriere cu proprietarul, o scădere față de perioada anterioară (70%). Pentru respondenții care nu aveau un contract de închiriere, aproximativ 40% au declarat că acest lucru se datora refuzului proprietarului. Dintre cei care nu au un contract de închiriere, mai mult de jumătate (62%) au declarat că intenționează să părăsească locuința actuală în următoarele trei luni pentru a închiria o altă locuință.

În special, mai puțini respondenți din această rundă (56%) au declarat că nu intenționează să limiteze durata șederii lor în locuința actuală, comparativ cu runda anterioară (70%). Principalele motive pentru părăsirea actualei locuințe au fost împărțite în mod egal între cei cărora li s-a cerut să plece și cei care intenționează să închirieze în altă parte (26%), în timp ce 22% au menționat că chiria actuală nu este accesibilă. În ceea ce îi privește pe cei cărora li s-a cerut să plece, acest procent a fost semnificativ mai mare în rândul respondenților găzduiți de persoane care nu fac parte din familie (75%). Cazarea a fost, de asemenea, menționată ca a treia cea mai stringentă nevoie prioritară pentru gospodăriile sosite în ultimele trei luni (26%).

Din cele 1 801 gospodării intervievate, 17% au sosit în Moldova pentru prima dată în perioada de raportare. Acest procent este semnificativ mai mare decât în cele două perioade anterioare, care au raportat 5% și, respectiv, 4%. La fel ca în perioadele de raportare anterioare, respondenții proveneau în mare parte din regiunile Odesa (47%), Vinița (13%) și Mykolaiv (11%)⁷. Ceva mai puțin de jumătate dintre respondenți (45%) au confirmat că au vizitat Ucraina cel puțin o dată de la plecarea lor inițială, 72% dintre aceștia declarând că s-au întors la locul lor de reședință anterior. Durata medie a șederii pentru majoritatea celor care s-au întors în Ucraina a fost mai mică de două săptămâni (după cum au indicat 78% dintre respondenții care s-au întors în Ucraina), scopurile principale ale întoarcerii fiind vizitarea rudelor (32%), verificarea proprietăților (26%) și verificarea situației generale din zonă (22%). Numărul celor care s-au întors acasă pentru a obține documente a scăzut ușor față de runda anterioară (de la 16% la 11%)⁸. Aceste rezultate sunt în mare parte neschimbate față de perioada anterioară. În mod cert, respondenții care s-au întors acasă au continuat să raporteze că nu au întâmpinat dificultăți la întoarcerea în Ucraina sau la intrarea în Moldova (99%).

⁷ Alte regiuni de origine au fost împărțite în mod egal între Donețk, Harkov, Herson, Dnipropetrovsk și orașul Kiev.

⁸ Cât despre cei care s-au întors în Ucraina pentru a obține documente, 84% dintre aceștia au mers pentru a obține documente de identitate.

Riscuri legate de protecție

Statutul juridic

Rata de eliberare a documentelor de identitate pentru beneficiarii de protecție temporară (PT) a continuat să crească în perioada de raportare la un număr de aproximativ 1 000 de persoane pe săptămână. Conform statisticilor furnizate de Inspectoratul General pentru Migrație (IGM)⁹, la 1 iulie, 64 085 de persoane s-au preînregistrat pentru protecție temporară, din care 52 159 au primit documente ca beneficiari de protecție temporară¹⁰. Datele din sondajul de profil și monitorizare au arătat că 91% dintre respondenți au solicitat PT la sfârșitul lunii iunie, ceea ce reprezintă o ușoară creștere față de perioada de raportare anterioară (89%).

În iunie 2024, Ministerul Afacerilor Interne (MAI) a propus revizuirii ale Legii nr. 270/2011 cu privire la azil. Revizuirile propuse sistematizează în mare parte aspecte ale regimului de protecție temporară prevăzute în Hotărârea de Guvern nr. 21/2023 privind protecția temporară, inclusiv în ceea ce privește drepturile (de exemplu, ocuparea unui loc de muncă, cazare, asistență medicală, educație și, pentru familiile cu copii și minorii neînsoțiți, asistență socială). Important, revizuirile propuse ar elimina limita de doi ani pentru protecția temporară prevăzută de legea actuală, permițând ca aceasta să fie reînnoită anual, fără a se stabili o perioadă maximă de intrare în vigoare.

Analizele efectuate în cadrul DFG și IIC pe parcursul perioadei de raportare continuă să indice că PT a îmbunătățit viața refugiaților prin furnizarea de sprijin esențial și acces la servicii. Participanții au confirmat că PT le-a influențat pozitiv viețile, oferindu-le acces la servicii medicale, precum și sprijin financiar din partea agenților ONU. Cu toate acestea, unii refugiați au declarat că au întâmpinat dificultăți în obținerea PT sau a azilului în Moldova, deoarece aveau dublă cetățenie (ucraineană și moldovenească), deși locuiau în Ucraina de ani de zile.

În plus față de PT, conform statisticilor IGM, la sfârșitul lunii iunie 2024, aproximativ 10 000 de ucraineni care au sosit în Moldova după 24 februarie 2022 au obținut o altă formă de statut juridic în țară, inclusiv permise de ședere (~7 000), confirmarea naționalității moldovenești (2 473) și statut juridic prin sistemul de azil (solicitant de azil sau persoană căreia i s-a acordat statutul de refugiat sau protecție umanitară) (1 407). Luată împreună, acestea presupun că aproximativ 52 265 de ucraineni și membri de familie au obținut un statut juridic sigur în Moldova până la sfârșitul lunii iunie 2024. Aceasta reprezintă aproximativ 61% din cei aproximativ 122 600 de ucraineni aflați în prezent în țară, ținând cont de faptul că, în general, ucrainenii pot rămâne în Moldova timp de 90 de zile fără o altă formă de statut juridic. La jumătatea lunii iunie 2024, aproximativ 23 700 de ucraineni se aflau în țară de mai puțin de 90 de zile, dintre care unii ar fi putut obține deja un statut juridic mai sigur.

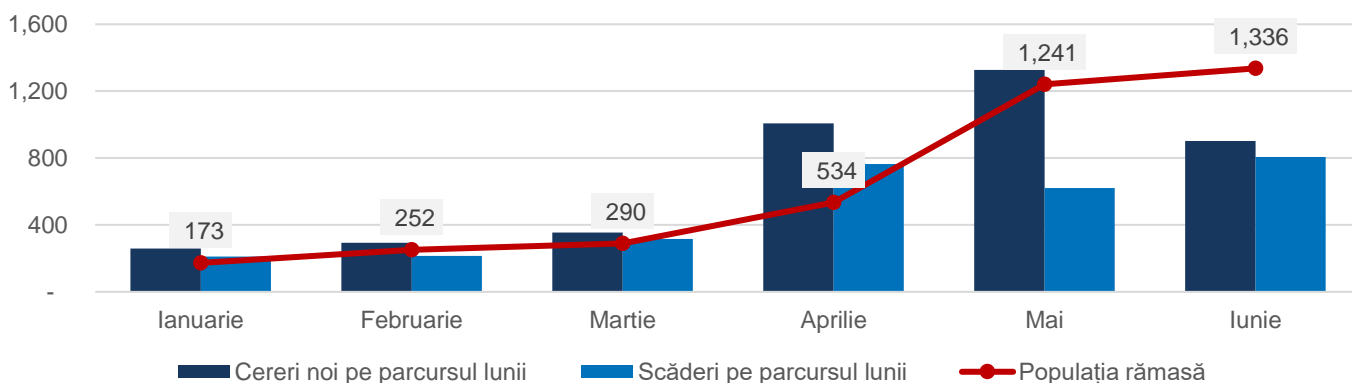
La 16 aprilie 2024, președintele Ucrainei a semnat o nouă lege privind serviciul militar, recrutarea și înregistrarea militară, care a intrat în vigoare la 17 mai. În urma adoptării legii, a existat o creștere notabilă a cererilor de azil în Moldova, în special în rândul bărbaților ucraineni având vârstă de recrutare care au trecut frontiera în mod neregulamentar din Ucraina. Potrivit monitorizării frontierei efectuate de Centrul de Drept al Avocaților (CDA), partener al UNHCR, numărul cererilor de azil depuse la Palanca (atât la PTF, cât și la frontiera adiacentă cu coridor verde) s-a dublat în perioada de raportare. Între timp, la PTF Otaci, cererile de azil s-au triplat de la sfârșitul lunii martie 2024. Deși UNHCR nu deține informații cu privire la bărbați ucraineni care se confruntă cu dificultăți în depunerea cererilor de azil dacă trec ilegal frontiera, continuă să existe dificultăți în depunerea cererilor de azil la punctele de trecere a frontierei, din cauza prezenței autorităților Serviciului Gărzilor de Frontieră de Stat din Ucraina (SGFSU) fie la punctele de trecere a frontierei controlate în comun (Palanca), fie la punctele de trecere a frontierei ucrainene de peste graniță.

Statisticile UNHCR privind monitorizarea frontierelor corespund cu statisticile cu privire la azil emise de IGM. Conform IGM, la sfârșitul lunii iunie 2024, 4 143 de cereri de azil au fost depuse de cetățeni ucraineni în prima jumătate a anului, față de 3 708 cereri în întreaga perioadă 2023. Multe dintre aceste cereri au fost ulterior închise, deoarece solicitanții s-au mutat mai departe spre vest. Nu este surprinzător faptul că această creștere a cererilor de azil a dus și la o creștere a numărului de cereri în așteptare. Conform statisticilor IGM, numărul total de cereri de azil ucrainene în curs de examinare administrativă a crescut de la 290 la sfârșitul lunii martie 2024 la 1 336 la sfârșitul lunii iunie, o creștere de peste patru ori în 12 săptămâni. La aceasta se adaugă aproximativ 350 de cereri de azil care nu sunt ale cetățenilor ucraineni și care erau, de asemenea, în curs de examinare.

⁹ Statisticile guvernamentale privind beneficiarii PT, precum și privind resortisanții ucraineni cu alte forme de statut juridic, pot fi găsite la <https://igm.gov.md/comunicate-de-presa/bpage/2/>

¹⁰ Perioada de raportare anterioară s-a încheiat la 31 martie 2024, dată la care 51 556 de persoane s-au preînregistrat pentru PT, iar 42 263 au primit documente pentru beneficiari de protecție temporară

Cerere de azil ianuarie - iunie 2024

Asistență medicală

58%

Din respondenți cu vârsta cuprinsă între 60 de ani și peste au indicat asistența medicală ca fiind o nevoie urgentă

31%

Din respondenți au indicat asistența medicală drept o nevoie de informații

24%

Din respondenți cu cel puțin un membru de familie cu o afecțiune medicală gravă

Asistența medicală continuă să fie raportată ca o nevoie urgentă și o nevoie de informații în rândul unei treimi (31%) dintre respondenții la monitorizarea protecției. Pentru persoanele cu vârstă de 60 de ani și peste, nevoia a fost aproape dublă (58%), în timp ce nevoia de informații legate de asistența medicală a crescut la 49%. Numărul gospodăriilor care au indicat că au cel puțin un membru al familiei cu o afecțiune medicală gravă a rămas neschimbat față de perioada de raportare anterioară (24%). Din cei 44% dintre respondenți care au vizitat Ucraina cel puțin o dată de la plecarea lor inițială, 10% au indicat că scopul principal al vizitei a fost accesul la asistență medicală, ceva mai puțin decât în perioada anterioară de raportare (14%).

Provocările legate de accesul la serviciile de asistență medicală au fost menționate în mod constant în timpul IIC și DFG. Principalele probleme au inclus costurile ridicate ale medicamentelor (în ciuda accesului extins la medicamente compensate pentru beneficiarii de PT începând cu martie 2024), servicii de asistență medicală secundară inadecvate, bariere lingvistice și disponibilitatea limitată a facilităților de asistență medicală, ceea ce duce la costuri suplimentare de transport. Lipsa medicilor specializați în multe localități, în special cardiologi și neurologi, a fost raportată ca agravând situația, refugiații deplasându-se adesea în țara vecină Ucraina sau în centre urbane mai mari din Moldova pentru examinări și tratamente specializate. Aceste provocări duc la întâzieri în solicitarea asistenței medicale și împiedică accesul la serviciile medicale esențiale.

"Am fost profund impresionată când soțul meu a fost grav bolnav fiind internat la spitalul local și am vrut să-mi exprim recunoștința oferind bani medicului. Cu toate acestea, am fost surprinsă când medicul a refuzat cu amabilitate, explicând că astfel de gesturi nu sunt obișnuite aici în Moldova. Am apreciat profesionalismul lor și nivelul înalt de asistență medicală acordată soțului meu, care a fost acoperită în întregime de statutul nostru de protecție temporară." - participant DFG în Ungheni

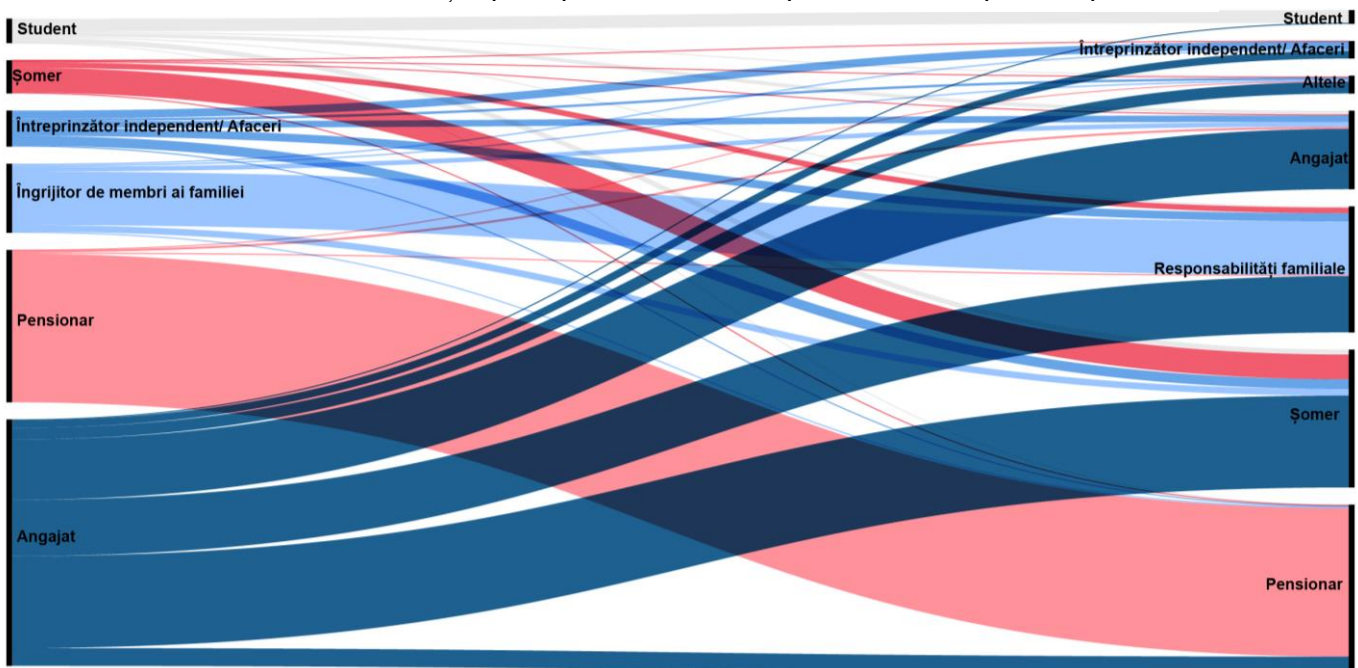
În ciuda acestor provocări, unii refugiați au raportat experiențe pozitive cu cadre medicale pline de compasiune și respect. În ciuda experiențelor traumatice, participanții au declarat că, în general, s-au simțit sprijiniți și înțeleși de cadrele medicale care i-au tratat.

S-au înregistrat progrese de la ultima perioadă de raportare în ceea ce privește furnizarea de informații atât refugiaților, cât și furnizorilor de servicii medicale cu privire la serviciile medicale disponibile pentru beneficiarii de protecție temporară. În aprilie, OIM, în coordonare cu OMS, a angajat și a instruit 10 mediatori de sănătate ucraineni în întreaga Moldova, inclusiv în regiunea transnistreană. Acești mediatori au sporit gradul de conștientizare cu privire la serviciile de sănătate disponibile pentru beneficiarii de PT și au consolidat înregistrarea la medicii de familie, o condiție prealabilă pentru accesarea multor servicii de sănătate.

Sprijin pentru ocuparea forței de muncă și mijloace de subsistență

Rezultatele sondajului continuă să arate că populația ucraineană refugiată în Moldova în general dispune de o educație bună, 53% dintre respondenți având studii superioare, inclusiv universitare. La fel ca în ultima perioadă de raportare, puțin sub jumătate dintre cei intervievați (44%) au fost angajați sau au lucrat pe cont propriu înainte de a părăsi Ucraina, deși acest număr a fost mai mic decât în perioada de raportare anterioară (57%). În ciuda cunoștințelor lor, doar 14% dintre respondenți erau angajați în Moldova sau lucrau la distanță din Moldova la momentul respectiv, o scădere față de perioada anterioară (20%).

Schimbări în activitățile principale înainte de a părăsi Ucraina până în prezent

Statisticile Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă (ANOFM) din Moldova continuă să indice rate scăzute de ocupare a forței de muncă pentru refugiații ucraineni în țară. La 1 iunie 2024, aproximativ 1 438 de refugiați ucraineni erau angajați oficial în Moldova, cu contracte înregistrate la ANOFM, ceea ce reprezintă o ușoară creștere față de perioada de raportare anterioară (1 320). Cu toate acestea, această cifră nu îi include pe cei care lucrează neoficial sau la distanță, sau pe cei care lucrează în mod oficial, dar ale căror contracte nu au fost înregistrate la ANOFM de către angajatorul lor. Din cei 14% dintre respondenți care au indicat că sunt angajați, aproximativ o treime (30%) au declarat că nu au un contract oficial cu angajatorul lor, ceea ce reprezintă o creștere față de perioada de raportare anterioară (23%). După cum s-a raportat anterior, ratele relativ scăzute de ocupare a forței de muncă nu înseamnă că persoanele nu încearcă să își găsească un loc de muncă. Principalele motive invocate de cei care s-au descris ca fiind „șomeri” au fost perspectivele limitate de angajare (28%) și planurile de a părăsi Moldova (19%).

Constatările din cadrul DFG și al IIC desfășurate pe parcursul perioadei de raportare au adus o lumină suplimentară asupra unora dintre provocările cu care se confruntă refugiații. Barierele lingvistice, diplomele

ucrainene nerecunoscute și condițiile de muncă nefavorabile au fost obstacole invocate de toți participanții. Refugiații au continuat să raporteze o mare dependență de ajutorul umanitar, cursurile profesionale fiind adesea considerate insuficiente din cauza lipsei resurselor necesare și a experienței practice. Participanții atât la DFG, cât și la IIC au indicat că principalele lor surse de venit includ locuri de muncă neoficiale, asistență umanitară și sprijin din partea familiei și a rețelelor comunitare. Mulți refugiați depindeau, de asemenea, de transferurile de bani de la membrii familiei din străinătate sau de economiile obținute în urma angajărilor anterioare în Ucraina pentru a-și menține stabilitatea financiară. Refugiații mai tineri lucrau adesea la distanță, în timp ce persoanele mai în vârstă își limitau cheltuielile pentru a economisi bani. Costurile ridicate de navetă către orașele mari pentru muncă și lipsa clienților locali pentru întreprinderile mici au reprezentat alte provocări semnificative.

Mulți refugiați, după cum s-a observat atât în cadrul discuțiilor în focus grup, cât și în cadrul interviurilor IIC, s-au angajat în inițiative antreprenoriale, cum ar fi înființarea de mici întreprinderi sau de locuri de muncă independente, pentru a genera venituri. Cu toate acestea, participanții la DFG au menționat în mod special dificultatea de a începe o afacere din cauza lipsei de clienți în orașele mici. Foarte puțini participanți au declarat că au un loc de muncă oficial, majoritatea bazându-se pe ajutoare și pe munca neoficială. În schimb, în cadrul IIC sa observat că unii refugiați au reușit să găsească un loc de muncă la distanță sau să înceapă afaceri antreprenoriale pentru a se întreține.

ÎNDEMNURI LA ACȚIUNE

Asigurarea accesului la un statut juridic sigur: Creșterea constantă a numărului de cereri de acordare a statutului de refugiat și impactul pozitiv asupra accesului refugiaților la servicii și ajutoare esențiale sunt încurajatoare. Cu toate acestea, continuarea discuțiilor pentru un regim juridic post-protecție temporară este esențială, necesitând un angajament proactiv cu părțile interesate relevante pentru a asigura accesul la un statut juridic mai sigur pentru cetățenii ucraineni pe termen mediu și lung. De asemenea, este esențial să se consolideze sistemul de azil pentru a face față numărului tot mai mare de cereri, inclusiv accesul la informații și asistență juridică, precum și pentru a asigura soluționarea corectă și eficientă a cererilor.

Continuarea consolidării accesului la asistență medicală: În ciuda evoluțiilor pozitive înregistrate în 2024 în ceea ce privește sfera serviciilor medicale disponibile pentru beneficiarii de PT, asistența medicală rămâne o necesitate critică pentru refugiați. Refugiații continuă să se confrunte cu obstacole în accesarea serviciilor, inclusiv lipsa de informații, probleme lingvistice și limitări continue ale anumitor servicii. Inițiativa OIM și a OMS de a forma mediatori de sănătate ucraineni este un pas pozitiv, facilitând accesul la servicii pentru mulți. Sunt necesare eforturi continue pentru a aborda aceste provocări legate de asistența medicală și pentru a se asigura că toți refugiații primesc asistența medicală și sprijinul necesare.

Îmbunătățirea accesului la mijloace de trai și la oportunități de angajare: Rezultatele sondajului indică faptul că refugiații se confruntă în continuare cu provocări semnificative în ceea ce privește ocuparea forței de muncă, inclusiv barierele lingvistice, diplomele ucrainene nerecunoscute și condițiile de muncă nefavorabile. Ar trebui să se acorde prioritate programelor cuprinzătoare de formare lingvistică pentru îmbunătățirea abilităților de comunicare. De asemenea, ar trebui întreprinse inițiative pentru a spori oportunitățile de plasare a forței de muncă, a sprijini întreprinderile independente și a recunoaște calificările ucrainene. Extinderea formării profesionale cu componente practice va contribui, de asemenea, la îmbunătățirea pregătirii pentru muncă.

Mulțumiri

Suntem recunoscători pentru implicarea și sprijinul extins al partenerilor UNHCR în acest Notă informativă de monitorizare a protecției, în special Centrul de Drept al Avocaților (CDA), Consiliul Danez pentru Refugiați (DRC), REACH și Centrul de Caritate pentru Refugiați (CCR). De asemenea, suntem recunoscători pentru sprijinul autorităților locale, societății civile, organizațiilor internaționale și donatorilor noștri. Cel mai important, UNHCR ar dori să recunoască reziliența și puterea refugiaților din Ucraina, care continuă să împărtășească cu noi provocările, temerile și speranțele.

Pentru mai multe informații:

Sean Sager, Ofițer de protecție, Email: sager@unhcr.org;

Yurii Arnautov, Ofițer gestionarea informațiilor, Email: arnautov@unhcr.org